

Gyurkó Csilla, Lajtha László jogörököse köszöntő beszéde a 2019-es Lajtha-díj átadásán
(Budapest, Magyar Rádió Márványterme, 2019. január 22.)

Tisztelt Közönség, kedves Hallgatók!

Először is szeretném megköszönni, hogy ismét ellátogattak erre a fontos és örömteli eseményre. Minden évben a Magyar Kultúra Napján adjuk át Lajtha Lászlóra emlékezve a róla elnevezett díjat.

Ez persze nem valósulhatna meg, ha a háttérben nem dolgoznának sokan azért, hogy ezt az eseményt meg tudjuk tartani. Itt szeretnék köszönetet mondani az MTVA-nak és a Bartók Rádiónak azért, hogy lehetővé teszik, hogy Lajtha Lászlóról méltó módon emlékezzünk meg.

Továbbá számos művésznek és kutatónak, akik fáradhatatlanul dolgoznak azon, hogy minden évben el tudjunk gondolkodni, kinek is adjuk ezt a díjat.

Szerencsére egyre több aspiráns van, egyre többen szeretik meg annyira Lajtha László művészetét határon innen és túl, hogy önként vetik bele magukat az eddig kevésbé ismert művekbe, és miután rájöttek az ízükre, újabb és újabb darabokon próbálják ki magukat.

Igen, ez általában valóban kihívás. Egészen addig, míg valaki fel nem fedezi a szépséget a nehézségben. Lajtha László nem szerette a sablonos dolgokat. Ő egyéniség volt, darabjai is ezt tükrözik. Magas színvonalon tudott csak alkotni, fél- és fércmunkát nem adott ki a kezéből. A minőség pedig előbb-utóbb meg kell hozza a gyümölcsét, a közönség szeretetét.

Balog József zongoraművész évek óta rendkívül elhivatottan játssza Lajtha László műveit különböző előadótermekben, tavaly pedig a 125. évforduló tiszteletére az összes Lajtha-zongoraművet CD-re játszotta. Aki egy kicsit is ismeri Lajtha műveit, annak nem kell ecsetelnem, hogy ez milyen kitartó, precíz, s főként türelmes munkát, milyen mérhetetlen sok gyakorlást igényelt. Ezt ezúton is köszönöm, és szívből gratulálok a színvonalas munkához.

Ezért is döntöttünk úgy, hogy idén Balog József kapja a Lajtha László Alapítvány díját.